

שינדל, צבי

צבי, בן נחמה ושמעון, נולד ביום י"א בשבט תש"ח (25.1.1945) בירושלים. הוא היה בן ראשון, לאחר שתי בנות, להוריו – חלוצים מיוצאי אוקראינה. בבית הוריו התחנך על ערכים של אהבת-העם והארץ, ושם נתגבשו תכונותיו: יושר וקנות, פשטות דרכו וענוותו. הוא סיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר "בית הכרם" בירושלים, ואחרי כן המשיך והשלים את לימודיו התיכוניים בבית-הספר התיכון שליד האוניברסיטה

העברית. צביקה, כפי שכינוהו בחיבה בני משפחתו וידידיו, היה הצעיר בתלמידי כיתתו, תלמיד וחבר טוב וחביב על הכל, ואף עזר לחבריו בלימודים. הוא התעניין במיוחד במקצועות הלימוד הריאליים, ולעתים דרבן את חבריו לנסות ולהתקדם בלימודים. בשעות הפנאי נהג לשחק בשחמט עם חבריו, משחק שלמד באמצעות ספרים. כמו כן אהב להאזין למוסיקה קלאסית ולקרוא ספרי מדע וספרות יפה. על תחביביו אלה לא ויתר וידע לחלק את זמנו כך שיספיק לו ללימודים וגם לתחביבים. צביקה היה קשור מאוד להוריו ולאחיותיו, והרכה לבלות בחברתם. הוא היה נער יפה, גבוה וחסון, שהרשים את רואיו בחזותו הנאה, בשכלו ובכושר הביטוי שלו. בן שבע עשרה וחצי סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון ועשה רבות לארגון חבריו בגרעין, כדי שיתגייסו יחד לצבא במסגרת הנח"ל.

צבי גויס לצה"ל בסוף ינואר 1963 והוצב לנח"ל. כחבר גרעין נשלח לקיבוץ "אילות", ובהמשך שירותו הועבר לנח"ל המוצנח. הוא השלים בהצלחה קורס חבלנים, קורס צניחה וקורס מש"קי חבלה, והוצב ביחידת צנחנים, בתפקיד מש"ק חבלה. ביחידתו הלך צביקה מחיל אל חיל, וחבריו אהבוהו כחבר וכמפקד. בבית-הוריו לא סיפר דבר על הישגיו, ואף ניסה להסתיר את עובדת היותו צנחן וחבלן, מחשש שמא ידאיג את הוריו. את סמל "כנפי הצנחן" הסתיר בתיקו, יחד עם דפי חומר ההדרכה לעיסוק בחומרי-חבלה. משנתגלו הדברים בבית, חיך והמעט בערכם מתוך מנוד ראש.

הוא שוחרר מהשירות הסדיר כסמל ומפקד כיתה בבסיס הנח"ל בשבטה, והוצב ביחידת מילואים. כפעם בפעם היה נקרא לתקופות של שירות מילואים פעיל, ועל השתתפותו במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת-הימים". לאחר ששוחרר הלך ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים במגמות הפיסיקה והמתמטיקה, וסיים בהצלחה את לימודיו לתואר הראשון ולתואר השני. הוא החל לשמש מורה בבתי-ספר תיכוניים, ועוזר הוראה באוניברסיטה העברית. בתקופת לימודיו נשא לאישה את חברתו אילנה, ובשנת 1970 נולדה בתו הבכורה דנה. צביקה השפיע על אשתו ועל בתו רוב אהבה ותשומת-לב, ויחד עם זאת שמר על קשר הדוק עם הוריו. הוא הצטיין גם בלימודיו לתואר דוקטור (Ph.D.) בפקולטה למדעי האטמוספירה, שהיא שלוחת-בת של החוג לפיסיקה. סיפר עליו פרופ' ישעיהו גלילי: "עבדנו יחד... ומעל לקליפות חיצוניות הרגשתי תמיד את היושר האינטלקטואלי, את ההומאניזם האורגאני ואת הצניעות הכמעט ביישנית שלו. היה בו משהו מיוחד,

שקשה היה להתעלם ממנו". כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס צביקה והתרוצץ שעות לחלק צווי קריאה לחיילי יחידתו. אחרי-כן עלה לרמת הגולן ולחם חמישה ימים רצופים עם יחידתו בקרבות הבלימה נגד הסורים. ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (11.10.1973) נפגע הזחל"מ שלו בקרב בציר "אמריקה", ליד הכפר חאן ארנבה וצבי נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אישה ובת, הורים ושתי אחיות.

משפחתו הקימה לזכרו פינת מעבדה בבית-הספר "רנה קסאן" בשכונת מגוריו, רמת אשכול; כן הוקמה לזכרו קרן מלגות בפקולטה לפיסיקה של האוניברסיטה בירושלים, המעניקה מדי שנה בשנה מלגה לתלמיד מצטיין.